

מסכת פאה

פרק ו'

- א.** בית שמאו אומרים, הבהיר לעגיים, הבהיר. ובית הלל אומרים, אינו הבהיר, עד שייפקר אף לעשירים, בשמטה. כל עמרי השדה של קב קב ואחד של ארבעת קבין ושבחו, בית שמאו אומרים, אינו שכחה. ובית הלל אומרים, שכחה:
- ב.** העمر שהוא סמוך לאפה ולגדיש, לבקר ולכלים, ושבחו, בית שמאו אומרים, אינו שכחה. ובית הלל אומרים, שכחה:
- ג.** הראשי سورות, העמר שבקגדו מוכית. העמר שהחזיק בו להוציאו אל העיר, ושבחו, מודים שאינו שכחה:
- ד.** ואלו הן הראשי سورות. שניהם שהתחילה מאנצע השרה, זה פניו לאפון וזה פניו לזרום, ושבחו לפניהם ולאחריהם, את שלפניהם שכחה, ואת שלאחריהם אינו שכחה. היחיד שהתחילה מראש השרה, ושבח לפניו ולאחריו, שלפניו אינו שכחה,

וְשַׁלְאָחֶרְיוֹ שְׁכַחָה, מִפְנֵי שַׁהֲוָא בְּבֵל פְּשֻׁוב (דברים כד). זה הכלל,

כֵּל שַׁהֲוָא בְּבֵל פְּשֻׁוב, שְׁכַחָה. וְשַׁאֲינָנוּ בְּבֵל פְּשֻׁוב, אֲינָנוּ שְׁכַחָה:

ה. שני עָמָרים, שְׁכַחָה, וְשַׁלְשָׁה אֲינָנוּ שְׁכַחָה. שני צְבּוּרִי זִיתִים וְחַרוּבִין, שְׁכַחָה, וְשַׁלְשָׁה אֲינָנוּ שְׁכַחָה. שני הוֹצָגִי פְּשַׁפְּטָן, שְׁכַחָה, וְשַׁלְשָׁה אֲינָנוּ שְׁכַחָה. שני גְּרָגְרִים, פְּרָט, וְשַׁלְשָׁה אֲינָנוּ פְּרָט. שני שְׂבָלִים, לְקָט, וְשַׁלְשָׁה אֲינָנוּ לְקָט. אלו קְדָבָרִי בֵּית הַלְּל. ועל כלו בית שְׁמָאי אֲוֹמָרים, שְׁלָשָׁה, לְעִנִּים, וְאַרְבָּעָה, לְבָעֵל הַבֵּית:

ו. הַעֲמָר שִׁיחָשׁ בּוֹ סָאתִים, וְשַׁכְחֹ, אֲינָנוּ שְׁכַחָה. שני עָמָרים וּבָהֶם סָאתִים, רְבָנו גָּמְלִיאֵל אֲוֹמָר, לְבָעֵל הַבֵּית. וְחַכְמִים אֲוֹמָרים, לְעִנִּים. אמר רְבָנו גָּמְלִיאֵל, וכי מְרַב הַעֲמָרִים יִפְיֵי כֹּה שֶׁל בָּעֵל הַבֵּית או הַוּרָע כֹּה. אָמְרוּ לוֹ, יִפְיֵי כֹּה. אמר לְהַקְמָה, וּמָה אָמַת בָּזְמָן שַׁהֲוָא עַמָּר אֶחָד וּבּוֹ סָאתִים וְשַׁכְחֹ, אֲינָנוּ שְׁכַחָה, שני עָמָרים וּבָהֶם סָאתִים, אֲינָנוּ דִין שְׁלָא יְהָא שְׁכַחָה. אָמְרוּ לוֹ, לֹא, אָמַרְתָּ בְּעַמָּר אֶחָד שַׁהֲוָא כְּגִדִּישׁ, תָּאָמַר בְּשַׁנִּי עָמָרים שְׁהָנוּ כְּכָרִיכּוֹת:

ז. קָמָה שִׁיחָשׁ בָּה סָאתִים, וְשַׁכְחָה, אֵינָה שְׁכַחָה. אֵין בָּה סָאתִים, אָכְלָה הִיא רָאוּה לְעִשּׂוֹת סָאתִים, אֲפָלוּ הִיא שֶׁל טוֹפָח, רֹואֵן אֹתָה כְּאֹלוּ הִיא עֲנוֹה שֶׁל שְׁעֹורִים:

ה. הַקְמָה מִצְלָת אֶת הַעֲמָר וְאֶת הַקְמָה. הַעֲמָר אֵינוֹ מִצְלָל לֹא אֶת הַעֲמָר וְלֹא אֶת הַקְמָה. אִיזוּ הִיא קְמָה שֶׁהִיא מִצְלָת אֶת הַעֲמָר, כֵּל שְׁאיַנְהָ שְׁכָחָה אֶפְלוּ קָלָח אֶחָד:

ט. סָאָה תְּבוֹאָה עֲקוּרָה וּסָאָה שְׁאיַנְהָ עֲקוּרָה, וְכֵנוּ בְּאַילּוֹן, וְהַשּׁוֹם וְהַבְּצָלִים, אֵין מִצְטָרְפִין לְסָאתִים, אֶלָּא שֶׁל עֲגִינִים הֵם. רַבִּי יוֹסִי אָוֹمֵר, אִם בְּאֶת רִשּׁוֹת הַעֲנִי בְּאַמְצָע, אֵין מִצְטָרְפִין, וְאִם לְאוֹ, הַרְבִּי אֶלְוּ מִצְטָרְפִין:

י. פְּבוֹאָה שְׁגַתְּבָה לְשַׁחַת אוֹ לְאַלְמָה, וְכֵנוּ בְּאַגְּדֵי הַשּׁוֹם, וְאַגְּדוֹת הַשּׁוֹם וְהַבְּצָלִים, אֵין לְהָנוּ שְׁכָחָה. וְכֵל הַטְּמוֹנִים בְּאָרֶץ, כְּגֹון הַלְּוִיָּה וְהַשּׁוֹם וְהַבְּצָלִים, רַבִּי יְהוּדָה אָוֹמֵר, אֵין לְהָם שְׁכָחָה. וְחַכְמִים אֹוֹמְרִים, יִשׁ לְהָם שְׁכָחָה:

יא. הַקּוֹצָר בְּלִילָה וְהַמְּעָמָר וְהַסּוּמָא, יִשׁ לְהָם שְׁכָחָה. וְאִם הִיה מַתְפּוֹן לְטֹל אֶת הַגֵּס הַגֵּס, אֵין לוֹ שְׁכָחָה. אִם אָמֵר, הַרְבִּי אַנְיִ קּוֹצָר עַל מְבֻנָת מָה שְׁאַנְיִ שְׁוִיכָה אַנְיִ אֶטְל, יִשׁ לוֹ שְׁכָחָה: